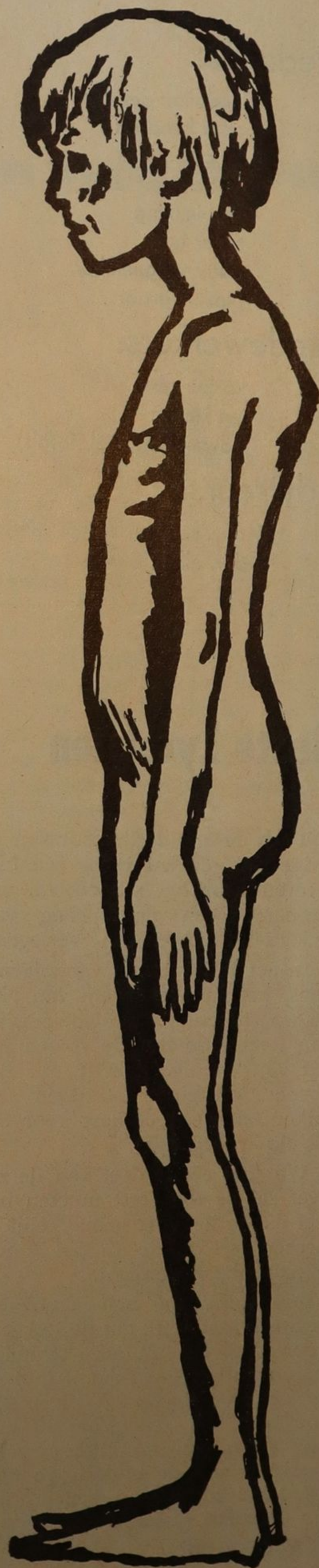

E.K.

schoolblad van het
st. werenfridus lyceum
hoorn

jaargang 17 - nummer 1

**„wat is de betekenis van litteratuur
in een wereld die honger heeft ?”**

redactie:

liedwien derriks
paul hendriks
eric hendriks
jeroen arnolds
aad imming
peter buur
eddy wagemaker
paullus groot

medewerkers:

ko burger
jan klaver
edward stumpel (foto's)

adviseurs:

dhr. salman
dhr. elling

Beste Lyceïsten

Toen de hoofdredacteur van Eigen Koker mij enige tijd geleden vroeg een bijdrage te willen leveren voor het schoolblad, was dat, naar ik aannam, geen noodsprong van een benard redactielid die om copy verlegen was.

In het juli-nummer van Eigen Koker trof mij, naast het In Memoriam van Notaris Kabel, en de waarderende woorden, gewijd aan het adres van Rector de Bie, de volgende zin: Wij hopen dat zijn opvolger, dr. J. W. B. Zaal, evenveel goede kwaliteiten zal tonen als decheidende rector en evenveel hart voor SWL zal hebben als zijn voorganger.

Wat het eerste deel van de zin betreft, daarover zal de toekomst moeten beslissen. Ik weet wel dat ik het niet gemakkelijk zal krijgen. Het tweede deel van de zin kan ik nu reeds met volle overtuiging bevestigen.

Van mijn kant heb ik ook enkele hoopvolle verwachtingen, nl. dat de leerlingen, met respect voor allen die tot onze schoolgemeenschap behoren, zullen tonen dat ze hun plaats hier waard zijn en vervolgens dat Eigen Koker, ook in de toekomst, bij een groeiend aantal leerlingen, steeds een positieve bijdrage zal leveren ter versterking van de onderlinge band, waarbij het blad dan zal mogen rekenen op de belangstelling en de steun van alle leerlingen.

Veel succes!

Rector

Ter inleiding

We zijn weer begonnen. Een jaar van hard werken en spanning, voor velen nog wel aantrekkelijk, voor sommigen kwelend en voor de enkeling, die snakt naar kennis (quid est enim dulcius otio litterato) een tractatie.

De nieuwelingen komen, eerst stil en teruggetrokken, vol bewondering voor al het nieuwe, totdat zij, wanneer alles „gewoon” is, in de sleur raken van het schoolleven, evenals de ouderen, die zich, na een afwisselend begin door het zien van nieuwe dingen, nieuwelingen en bekenden, ook onderwerpen aan het monotone ritme van het schooljaar.

Dit ritme wordt echter onderbroken door de ogenblikken dat we, kauwend op pen of potlood starend mijmeren over de vakantie, die ondanks alles zo mooi was (mijmeren is zo mooi, omdat we ons alles kunnen voorstellen, zoals wij willen, in tegenstelling met dromen, waarin vaak nare dingen opgedrongen worden).

Echter ook breekt het ritme door de gebeurtenissen op school zelf, door de fuiven georganiseerd door ons onvolprezen bestuur en door het veelvuldig verschijnen van ons vaak ten onrechte zo versmade schoolblad Eigen Koker.

Eveneens komen de eindexamencandidaten, gewichtig doende en neerkijkend op de jongeren, (maar een beetje bang in het hart) gaan ze het jaar, dat voor hen misschien het laatste is, tegemoet.

We zijn weer met de stimulerende toespraak van onze moderator begonnen aan een jaar van blokken en hard werken, doch ook hierdoor juist aan een jaar, dat zal leiden tot vermeerdering van kennis en plichtsbetrachting, vorming van persoonlijkheid, en dat de mogelijkheid biedt, vollediger te leven en vollediger mens te zijn.

Dat dit het geval moge zijn, dit jaar voor u zo succesvol mogelijk zal zijn, dat het zonder veel strubbelingen met uzelf en met de docenten moge verlopen, wens ik u allen, ook namens de redactie, van harte toe.

AAD IMMING

Piet Calis

Sabbelen en zuigen en

Dierencultus

De eerste debating-avond in het schooljaar '64-'65 vond plaats in de bibliotheek met een kleine, maar ik mag wel zeggen selecte groep.

De voorzitter Peter Buur opende met de christelijke groet, waarna Bertie Kabel, penningmeesteresse, in haar jaarverslag bewees welk een florerende vereniging we hebben: een batig saldo van f 13.09. Peter Buur nam nu weer het woord met de notulen van de laatste debating-avond van het schooljaar '63-'64.

Vervolgens kozen we een voorzitter en een penningmeester, wat zonder verkiezingscampagne kon geschieden. Margot Kaldenbach, kandidaat voor

penningmeesteresse en Peter Wester, enige kandidaat voor voorzitter werden bij acclamatie gekozen.

Nadat het batig saldo en de hamer waren overgegeven, kregen we te horen dat het onderwerp voor de volgende keer „de film” zou zijn, dit, opdat we alvast onze gedachten hierover zouden laten gaan, zodat de gesprekken op nog wat hoger peil zouden komen (U ziet, er wordt alles aan gedaan).

Paullus Groot probeerde vervolgens een boek te bespreken van Piet Calis, waarin interviews met ongeveer twaalf dichters staan. Hij sprak echter meer over het begrip Interview dan over de inhoud van het

boek. Ook trok hij een vergelijking tussen Bibeb en Calis, wat op zich zelf wel leuk is, maar het moet niet bijna de hele bespreking in beslag nemen. Na de pauze hield hij een ietwat typische improvisatie over „Het sabbelen en zuigen in een mensenleven”. Zoals de titel al suggereert: het was gewaagd, maar toch heb ik bewondering voor de manier, waarop hij toch wel vijf minuten lang aan het woord is geweest, wat over een willekeurig onderwerp niet meevalt.

Toen kwamen we aan dat, wat m.i. het belangrijkste van de avond moet zijn: de inleiding, gevolgd liefst door een felle discussie. Maar door de keuze van het onderwerp en door onvoldoende voorbereiding bij gebrek aan tijd viel dit niet mee. Peter Wester, die de inleiding hield, had het over dierenverheerlijking. We waren het er eigenlijk wel allemaal over eens dat dieren geen grafzerk of ambulance waard zijn, wat enkelen die in de contramine waren, in zekere zin beweerden. De heer Salman, als zoveel keren de middelaar, wees ook hier op de gulden middenweg, dat men n.l. aan het individu voldoende vrijheid moet laten in de genegenheid voor het dier, maar dat dit niet tot excessen moet leiden. Er was al met al tamelijk veel gepraat, maar weinig gezegd en we hopen dat het de volgende keer, met een nu al bekend programma, beter zal zijn.

AAD IMMING

... belachelijk, herhaal: belachelijk ...

KOMT VRIENDEN, IN HET RONDEN

*Komt, vrienden, in het rond
Minnaars van ene stiel
Ik zal u gaan verkonden
Hoe ik door 't slijperswiel
De kost verdien voor vrouw en kind
Schoon blootgesteld aan sneeuw en wind.*

*Terlierelom, terla
Van linksom, rechtsom draait mijne steen
Door het roeren van mijn been,
ju, ju, ju, ju, ju, ju, ju.*

(Belangstellenden kunnen de overige tekst verkrijgen bij leden van het comité).

WEDERZIJD VERTROUWEN

Iemand, die in een leerlingenvereniging een lerarenvereniging ziet, heeft alleen in sterkere mate een visioen dan iemand die in een leerlingenvereniging een leerlingenvereniging ziet.

Alle zien is visioen.

Iemand, die een leerlingenvereniging mooi als een leerlingenvereniging ziet, ziet echter meer leraarachtigs in een leerlingenvereniging dan iemand die een leerlingenvereniging lelijk als een lerarenvereniging ziet.

En iemand die waarachtig een leerlingenvereniging ziet, maar beweert dat hij een lerarenvereniging ziet, is of krankzinnig of althans zo gebrekkig dat hij zich geen rekenschap weet te geven van wat hij ziet of niet ziet.

Misschien is echter het alermooiste om in een leerlingenvereniging een leerlingenvereniging te zien, maar zó als een leraar een leerlingenvereniging ziet.

E.K., met excuses aan
Lodewijk van Deyssel

'n klein meisje en een grote jongen

Er was eens een klein meisje en er is nog een grote jongen, die zich met haar vergeleek. Zij hoorde stemmen uit de hemel, hij uit het volk. Door ernaar te luisteren en er gevolg aan te geven, kwamen zij beiden voor een grote taak te staan. Zij moest Frankrijk bevrijden, hij moet een school leiden, voor een jaar. Zij slaagde en kwam op de brandstapel, hij probeerde het niet eens, droeg zijn taak na 2 weken al over. Hij ziet opeens zijn eigen zwakte, weet zich ondanks zijn lengte te klein voor zijn taak.

Stiekem, zonder dat de stemmen uit het volk, die hem eens riepen, het merken, schuift hij zijn verantwoordelijkheid op de schouders van een ander.

Blijkbaar vond hij het wel leuk om zich in de verkiezingscampagne te werpen een beetje op te vallen, gekozen te worden

en zich in zijn inleiding met Jeanne d'Arc te vergelijken, maar nu heeft hij het opeens te druk met andere zaken.

Dat er een voorzitter gekozen wordt die een ander doel heeft dan gekozen te worden en na deze sensatie zo gauw mogelijk weer af te treden, is belachelijk. Dat een grootspreker zijn woorden niet waar maakt, dat een opschepper zich terugtrekt, zonder dat er iets op aangemerkt

kan worden, het mag allemaal volgens de statuten. Wat moet men hiervan denken! Een ledenvergadering en dan moet hij ervan langs hebben. Dan moeten bovendien de statuten veranderd worden.

Stichting ter bevordering van goede gebruiken bij Mutua Fides.

Peter Buur, voorzitter.
Aad Imming, vice-voorzitter.
Paul Hendriks,

vice-voorzitter.
Paullus Groot, secretaris.
Gerard Imming,

vice-secretaris.
Sjaak Reus, penningmeester.

EKKLESIA NOSTRA

Maandag 12 oktober is een nieuwe gespreksgroep gestart, waarvoor nog geen bevestigende naam is gevonden. Het idee kwam van de vorige 6 Gymklas en het initiatief is genomen door enige leraren.

Ongeveer 30 leerlingen en 10 leraren scharden zich rond de tafels in de leraarskamer. Helaas kwam niet iedereen op tijd, waardoor de inleiding van de rector meermalen gestoord werd. De oogst van deze gespreksgroep is het uitwisselen van gedachten en dan zo mogelijk tot een conclusie te komen.

De eerste avond is aldus verlopen. De rector hield een inleiding over het geloof, die enigszins vaag was maar vele facetten raakte. Hij vroeg zich af hoe wij ons geloof moeten zien en hoe wij Christus kunnen ontmoeten. Hoe onze houding is tegenover het bidden en de eucharistie. Tenslotte gaf hij ons twee vragen ter discussie:

- 1) Hoe zie ik mijn geloof?
- 2) Hoe zou ik mijn geloof willen zien?

Na deze inleiding volgde een koffiepauze en werd het gezelschap in 4 groepen gesplitst. Er werd een uur gedebatteerd, terwijl leraren en leerlingen op gelijke voet stonden, waarna elke groep verslag uitbracht.

Hier volgt een greep uit de naar voren ge-

brachte meningen en ideeën:

„Wij zijn gevangen in de traditionele geloofsbeleving. Wij kunnen ons er niet los van maken. Er is geen ruimte voor experimenten. Wij moeten in een gelovige houding intellectueel met God bezig zijn. B.v. door boeken te lezen van Guardini. Wij moeten willen geloven. Onze menselijkheid houdt ons van God af. Er bestaat een intuïtief geloof, dat te beredeneren is uit de grootheid van de natuur”.

Door één groep werd een zeer onsamenhangend verslag uitgebracht dat ging over de tegenstelling jong en oud, over gevallen hemels en andere duistere zaken.

Aan de rector was de ondoenlijke taak tot slot alles samen te bundelen, hetgeen hem goed af ging.

Om tien uur, een zeer gunstige tijd, was de bijeenkomst afgelopen. De meeste aanwezigen, zowel leraren als leerlingen, waren zeer te spreken over de avond. Dankzij het enthousiasme, de keuze van het onderwerp en de inleiding is deze avond geslaagd. Hopelijk worden deze bijeenkomsten regelmatig gehouden en op data vastgesteld in overleg met de klassen.

PAUL HENDRIKS VI

paullus groot

PETER BUUR IS VERREKT

Een bos golvend haar en ietwat te grote oren markeren zijn gezicht. Ik vroeg hem om een interview en hij ging er gretig op in. Ik begrijp het wel. Daarom zitten we nu samen in de Zaadmarkt: plusminus twintig augustus. „Belangrijke mensen moeten geïnterviewd worden, zegt hij, „dat komt het algemeen belang ten goede”. „O.K. laten we beginnen”, zeg ik op mijn beurt. Hij drinkt pils en naast hem staat zijn mascotte, een piepklein hondebeest. Ik drink koffie en hanteer een rode ballpoint.

jongejuffrouwen

Ikke: Ben je tevreden over jezelf?
Hij: Je bedoelt in Mutua Fides verband? Dat is een moeilijke vraag (Denkt na). Ik geloof wel dat ik het er dit jaar goed vanaf gebracht heb. Ik heb op één na alle punten van mijn programma uitgevoerd en dat stemt me met voldoening. Als je dan tevens bedenkt dat ik van het bestuur weinig steun gehad heb zou ik bijna van een meer dan goed geslaagd jaar kunnen spreken. Zeker, de dames en heren bestuursleden hebben de taken die ik ze gaf naar behoren uitgevoerd. Maar je mag meer van een bestuur verwachten, dacht ik. Het moet boordevol ideeën zitten en lekker enthousiast zijn. De ideeën ontbraken geheel en het aanvankelijke enthousiasme was snel verdwenen. Bovendien was er dit jaar geen vice-voorzitter. Verder had ik nog een handvol jongejuffrouwen in mijn bestuur...

Ikke: Wie waren dat?
Hij: (Na korte tijd) Nel Kabel, Carla Appelboom en Leonie Driessen. Ze hebben weinig gedaan dit jaar. Ik ben het helemaal met de heer Liefthing eens als hij zegt dat de dames gekozen worden omdat ze charmant zijn, terwijl ze zelden capabel zijn. Daarom was Camera Musica dit jaar ook zo waardeloos.

Ikke: Verklaar eens nader.
Hij: Het was treurig. Ik heb dit jaar bijna geen enkele goede avond aangetroffen. En dan die Engelse avond: was dat nu het hoogtepunt van het jaar? Er was klaarblijkelijk van voorbereiding geen sprake. Het toneel die avond sloeg

nergens op. Ik kon het onmogelijk waarderen.
Ikke: De Kaukasische Krijtkring?

Hij: Fantastisch. Onbetwist het culturele hoogtepunt van het jaar. Zo iets moois heb ik zelden meegemaakt. Maar vergeet niet dat dit weinig met Camera Musica te maken had. Alleen in naam was het een C.M. activiteit. Leve Elling!

hypocriet

Ikke: De lezing was dit jaar niet bepaald geslaagd.

Hij: Och ja, de professor was een kneusje. Dat wist ik ook niet van tevoren.

Ikke: Over deze lezing las ik ergens het volgende: „een lezing waar veel mooie gedachten naar voren zijn gekomen” en „men voelde dat het geluk niet altijd te vinden is in luxe en comfort, maar dat we steeds weer kunnen genieten en blij zijn, juist door de kleine ervaringen in ons leven”.

Hij: Met de eerste opmerking ben ik het niet eens. De tweede vind ik gewoon hypocriet. Zodra we zulke dingen zeggen huichelen we. We menen er namelijk niets van, dat wil zeggen luxe is voor ons allemaal hardstikke belangrijk. Een vorm van burgerlijkheid waar we nu eenmaal onder gebukt gaan. Zo een uitspraak is dan ook belachelijk.

Ikke: Wat vond je van „Moord met voorbedachte rade”?

Hij: Wat ik daarnet al zei kan ik nu weer herhalen: ons eigen kortzichtige leventje is ons veel te lief. Vandaar dat er zo weinig aandacht aan de „moord” werd besteed. Overigens vond ik de reacties van Elsevier en Roland Holst het sympatiekste (Hij lacht). Toch was het een pracht stunt!

Ikke: E.K.?

Hij: Alleen het eerste en het laatste exemplaar waren belangrijk. De overige nummers waren niet al te best. Dat komt natuurlijk omdat de redactie haar taak te gemakkelijk heeft opgenomen. Neem nou bijvoorbeeld de juffrouw die een klein gedichtje schrijft en voor de rest van het jaar niets van zich laat horen. Vind ik zielig. Je zet jezelf te koop. Bovendien ontbrak er bij

CULTUREEL

cultuurdrager

te vertellen. De overigen spraken niet; dat begint tenslotte te vervelen. Ik hoop dat het dit jaar beter wordt. Maar nu de debating nog concurrentie van de ecclesia-groep gaat krijgen lijkt het me helemaal een moeilijk jaar te worden. Toch jammer.

Ikke: Vind je jezelf cultureel?

Hij: Verrekt cultureel. Maar om 'je dit nader te verklaren zou ik eerst een definitie van cultuur moeten geven. Dit is nu natuurlijk onmogelijk. Zodoende zal mijn antwoord vele vragen moeten opwerpen. Evenwel het is een kwestie van gevoel. Ik voel me een cultuurdrager.

Ikke: Doe je aan filosofie?

Hij: Zo een vraag is onzin. Ik ben er nog niet aan toegekomen om de verschillende filosofen diepgaand te bestuderen. Toch lees ik wel veel: Teilhard de Chardin, J. P. Sartre, daar krijg je toch geen heibel mee, hè, en G. K. van 't Reve. Ik heb een analyse over de roman van Cremer gelezen. Van zijn stuiversroman bleef geen cent meer over. Van Wolkers heb ik een gevalletje gelezen. Wel aardig overigens.

Moderne schilderkunst? Over het algemeen houd ik er niet zo van. Ik heb er weinig verstand van, maar Picasso en van Gogh spreken me toch wel aan. Nu we het er toch over hebben: ik vind dat Camera Musica zijn cultuuractiviteiten moet uitbreiden. Tentoonstellingen van eigen werk zijn absoluut noodzakelijk. Ook moeten er veel meer lezingen door de leerlingen zelf gehouden worden. Dat is veel interessanter dan een Mattheüs Passion van het R.K. Gemengd koor. Camera Musica moet meer worden dan alleen beoefenaarster van pick-up-en-speculaasplanken cultuur. Begrijp je?

voorzitterschap

Ikke: Heb je er spijt van dat je dit jaar voorzitter van Mutua Fides bent geweest?

Hij: Pertinent niet. Ondanks het feit dat het overgrote deel van de school me voor gek versleet kan ik zeggen dat ik een bijzonder fijn jaar heb gehad. En bovendien heeft dit jaar ontzaglijk veel voor mij betekend. Het is heel goed besteed, dacht ik zo. Vergeet niet de steun te vermelden die ik van vele leraren en vooral van rector de Bie heb gehad. Zonder dat had ik er waarschijnlijk weinig van afgebracht.

Ikke: Bedankt.

Hij: Het was fijn.

E.K. een beleidslijn. Ik denk wel dat ik dit jaar in de redactie ga zitten. Of ie dan beter wordt hangt natuurlijk niet alleen van mij af. Dat is hopelijk wel duidelijk.

Ikke: Hoe verliepen dit jaar de debatings?

Hij: Ondanks de fijne leiding van de heer Salman zijn ze me dit jaar wel enigszins tegengevallen. Steeds dezelfde mensen deden telkens hun mond weer open en die hadden zo weinig

Ter verdediging

Wij hebben gemeend deze ene keer ten koste van onze eigen kwetsbare persoon een offer te moeten brengen in uw belang, waarde lezers. Uw aller wederwaardigheden gaan ons zozeer ter harte dat wij, zonder enige acht te slaan op ons eigen belang, getracht hebben in nevenstaand interview in verkapt vorm uw portret te schilderen. Het is afhankelijk van uw eigen geaardheid welke gevoelens u bij het lezen ervan jegens ons zult koesteren, maar wij voorspellen dat u zeker tot medelijden met ons zult worden geprikkeld en tevens door de inhoud zult worden getempereerd.

Zoals wij ons ergeren bij lezing van het interview, zo zal het ook u vergaan, omdat u zichzelf herkent, maar niet kan ontdekken waar.

Kritiek is derhalve irrelevant, althans indien u meent uzelve beneden kritiek te moeten achen.

Peter C. Buur jr.

bovenkantine, donderdag 17 september

VERZENZEGGERIJ

met backgroundmusic

Een selekt gezelschap van ongeveer veertig kultuurminnaars bevindt zich omstreeks kwart voor acht post meridiem in bovengenoemde lokaliteit, wanneer de voorzitter van „Camera Musica”, oud-leerling Hans Ooms, om stilte verzoekt en vervolgens de vergadering opent met de Kristelijke groet.* (Geloofd zij Jesus Christus). Als volgende punt van de agenda wordt de bestuursverkiezing aangekondigd, waartoe de geachte aanwezigen een snipper papier in de handen gedrukt krijgen. „Men vulle de namen in van vijf begenadigde personen...: Hendrikus Spijker, Jeremius Arnolds, Bettonia Wayon, Francisca Hagen en Cornelia Kabel en ontsproten is het nieuwe bestuur, onder voorzitterschap van Dhr. Spijker.

Tweede, resp. derde punt van de agenda: Jaarverslagen van de sekretaressen en de penningmeesteressen. Behalve de dwaas p.b. jr., die kennelijk de Jan Popularis wil uithangen, heeft niemand van de aanwezigen enige kritiek op beide verslagen.

Het is thans pauze, waarde lezers, en omdat de koffie nog enige minuten op zich zal laten wachten, brengen we de tijd door met het aanschouwen van een middeleeuws aandoende grammofoonmasjien, die Dhr. Bun, adviseur van C.M., speciaal voor deze gelegenheid naar ons schoolgebouw heeft laten overbrengen.

De pauze loopt ten einde en, nadat eenieder zich wederom naar zijn of haar plaats heeft begeben, neemt het interessantste onderdeel van de avond een aanvang, sc. „verzenzeggerij met backgroundmusic”. Bovengenoemde Jan P. bijt, op verzoek van een der bestuursleden de spits af, waarbij hij zijn inmiddels verworven titel uitstekend weet te verdedigen. („Onder de blik van de ander sta ik te zijn die ik ben”). Dan is het woord aan Hans Ooms, die enige „self-made-poems” voordraagt, die het wam wam wam wam wonderwel blijken te doen. Ook de nieuwe voorzitter van C.M. deklameert met middelmaatig

sukses. „Vervolgens, dames en heren, mag ik u voorstellen het eenmanssirkus „BORIS”, waarin voor u zal optreden... Paullus Groot”. Hij zegt: Ik, jij, hij, wij zijn gek”, en „wil zeggen een woord”. Daverend applaus volgt, dus commentaar overtollig. Tenslotte sluit Margo Kaldenbach op sjarmante wijze de rij. Na dit alles geeft de rektor zijn zegen en wordt de bijeenkomst gesloten.

Post scriptum: Ondergetekende is van mening, dat sfeervolle avonden met poëzie en muziek, zoals deze er een was, beslist de moeite waard zijn om bij herhaling voor te komen. Hij verwacht dan evenwel een grotere belangstelling met name van de poësis. Tenslotte wenst hij het nieuwe bestuur van Camera Musica (leve de M.M.S.) van harte veel sukses.

Ik peter buur

*De nieuwe spelling. hoofdstuk I: „zeventig jaar spellingwee”, door G. J. van der Keulen.

Voor onze kleinen

Moderator: Het moest mogelijk zijn dat door de H. Geest Ottaviani en zijn kornuiten uit de St. Pieter werden weggevaaid. Ik kan dit zeggen want het komt toch niet in een krant.

Idem: „God schiep de tijd en over haast werd niet gesproken”. Inderdaad. Maar wat voor de donder: ik heb altijd haast.

De heer Liefing (over het ontwikkelingswek): „...die mensen kun je niet in de levensmiddelen zetten om zakjes suiker te plakken voor de negertjes.

De heer Teunissen (aan de telefoon): Dag Nelly... nee, liefje... jawel duifje... nee, nu niet... Dag Nelly.

De heer Sinot (na het in bezit nemen van een baal tabak) tot leerling: ik weet het goed gemaakt: ik stop twee pijpjes van jouw tabak en jij krijgt de tabak weer terug.

Een sprookje...

Als een eindeloze roffel kletterde de regen op de harde grond van het Harzgebergte. Hier en daar verhief zich een steile rotspiek. Alles scheen troosteloos en verlaten.

Doch eensklaps verscheen een hondesnuit van achter een overhangende rots. Het was een hazewindhond die - rillerig ineengedoken - beschutting trachtte te zoeken voor de regen. Zijn eens zo mooi gevormd lijf zag er miserabel uit. Een paar meter van hem af stond een half-naakte dennenboom. Ondanks de jammerlijke toestand, waarin hij zich bevond, liep hij - het slechte weer trotserend - naar de den om zijn natuurlijke behoefte te doen. Deze goede manieren van op bepaalde plaatsen „het” te doen had hij overgehouden uit de tijd toen hij nog een baas had. Weemoedig dacht hij aan de jaren dat hij bij dergelijk weer zich heer-

lijk lag te koesteren in de warmte van de haard. Maar deze situatie was helemaal aan hemzelf te danken. Hij liet alles nog eens in gedachten de revue passeren....

Op zekere dag was hij een vrouwelijk hondje tegengekomen en hij had direct genegenheid voor haar opgevat. Zijn hoge status verhinderde hem niet dat hij zijn blik had laten vallen op een tax-hond. Zijn genegenheid, die tot liefde uitgroeide, werd niet dadelijk beantwoord, maar hij spande zich in om in de gunst van dat lief-tallig hondje te komen. Hij zag haar meer en meer, alhoewel zijn baas, die in voorgaande jaren kolonel was geweest en een zeer strenge opvoeding had genoten, het hem herhaaldelijk had verboden. Hij vond het namelijk beneden de waardigheid van een hazewindhond om een verhouding aan te gaan met een

hondje zonder enig blauw bloed. Het tax-hondje daarentegen begon zich nu ook voor haar minnaar te interesseren. Ze blaften elkaar al aan met de voornamen, dus de verhouding had reeds een vergevorderd stadium bereikt. In het geheim ontmoette hij haar op de vuilnisbelt, hetgeen wel niet de juiste plek voor een adellijke hazewindhond was, maar het was de enige plaats in de stad, waar ze elkaar - zonder gezien te worden - konden ontmoeten. Ondanks de verontreinigde lucht werd dit trefpunt steeds meer bezocht.

Enkele maanden later hoorde de kolonel dat er een jong hondje was geboren. Ontsteld hoorde hij het vreugdevolle nieuws aan. Hij riep zijn hond bij zich en sprak hem kwaad toe.

Veertien dagen daarna bereikte de kolonel het slechte bericht, dat het kleine hondje aan misvorming was overleden. Het had de hoge, ranke poten van papa en de dikke, doorzakken-de buik van mama. Zijn buik kon geen steunpunt vinden, want de poten waren te hoog en dit euvel had tot een breuk in de nekwervels geleid. De kolonel liep briesend van woede naar zijn hond. Driftig wees hij hem de deur en de hazewindhond droop zielig af.

Nu zocht hij al maanden naar een nieuwe baas maar niemand wilde hem hebben. De boeren schopten hem van het erf en in de stad was de kans dat ze hem zouden oppakken, want hij had geen penning om. Zijn vrouwtje had hem in de steek gelaten; zij was er met een ander vandoor. De honger knaagde aan zijn ingewanden, maar eten was in de nabijheid niet te vinden.

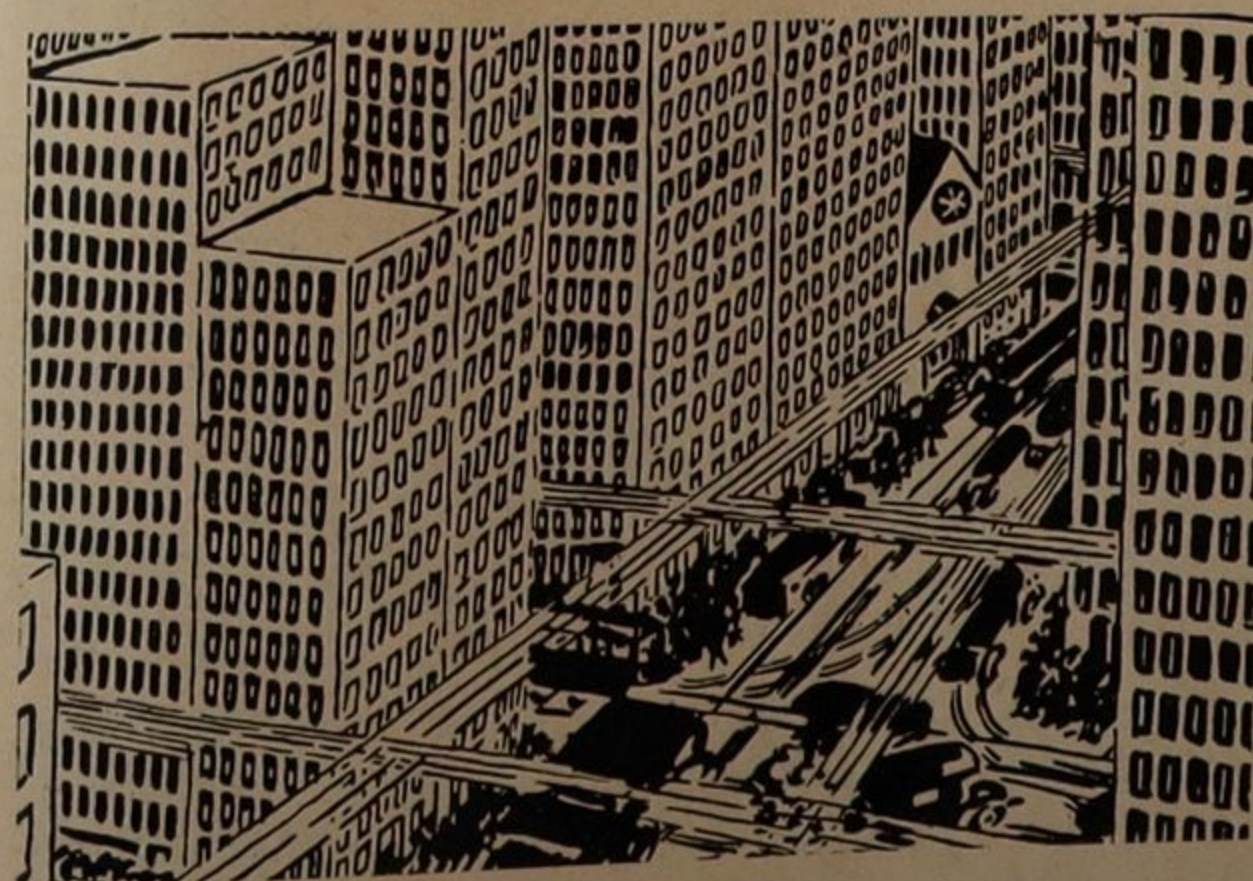
Hij stond wankelend op. Toen begaven zijn krachten het en hij zakte levenloos in elkaar.

De laatste druppels vielen en enkele fletse zonnestralen verwarmden het hondeliif, maar het mocht niet meer baten.

Nooit zou hij meer opstaan.

EDWA

Rails-symphonie

POEZIE

ik wil zeggen een woord

- I ik wil zeggen een woord
vol extensie
(evenzeer: modigliani
enzovoort)
ik wil zeggen een schilderij
en nog meer
dat is gemeente genialiteit
- II of: inspirerende inspiratie
- III you know what i mean
do you know it. i know
i know you know
i don't know you don't know
- IV ik zou een woord
ik zou een noot
of een streek
willen zingen, kleuren
enzovoort
- V wat interesseert drukbezette mensen
enzovoort tot
verhagen
en tot s.
en tot x.
ik zou bijna zeggen
algebra is gedicht
en omgekeerd.

- 1 wie ben ik
ik schrijf en ik
lees en ik
voetbal en ik
eet me dik
enzovoort
dan ben ik dood†
ik ben niet
- 2 wie is hij en zij en zij en hij
hij (zij en zij)
schrijft en
typt en gelooft aan god
en
eet zich dik
ik ben hij en zij en zij en hij
een woord brak zich los uit
mijn talens pen. Ik leen een
wooooooooooooooord van hem een
glas en een fles
- 3 ben ik serieus. Is hij serieus
ik ga in dienst
paf paf paf pag mag enzovoort
paf paf paf ik geloof aan god paf
poef poef ik geloof aan god en niet
aan de mens
- 4 ben ik serieus. Is hij serieus
ik ga in dienst
paf paf paf pag mag enzovoort
paf paf paf ik geloof aan god paf
poef poef ik geloof aan god en niet
aan de mens
- 5 vivo ego sum

THE BEAUTY THAT MY HEART IS LONGING FOR

Mijn hart verlangt naar schoonheid als
de appels rijp aan Eva's borst,
blijmoedig lessend Abels dorst
en stuwend stromen zoete ambrozijn.

Mijn hart verlangt naar schoonheid als
een morgen fris uit Heeos schoot,
verblindend ieder satans oog
en louter spreidend maagdelijk kristal, en dauw.

Zo wil ik leven.
Zo wil ik mens met mensen zijn
en samen met hen sterven in slaap.

Zo wil ik jeugdig zijn,
en als een herdersknaap
en dol.

KO VAN HOORN

Algemene ledenvergadering van MUTUA FIDES

donderdag
24 september

Nadat de voorzitter de vergadering had geopend met de christelijke groet en de agenda openbaar gemaakt had, maakte hij het inmiddels als maatregel van orde ingevoerde nieuwe systeem van bestuursvorming aan de geachte aanwezigen duidelijk.

Hoewel uit de zaal hevig protest kwam van een aantal verhitte lieden, die vonden dat er, door dit systeem intern uit te werken en in te voeren, gezondigd was tegen de statuten, die zouden bepalen dat dit niet had mogen geschieden zonder de toestemming van de ledenvergadering, wist Peter Buur de menigte toch te bewegen hun stem uit te brengen op de voorgestelde kandidaten, zodat na een korte pauze de uitslag van de stemming de aanwezigen toonde, hoe het bestuur voor het komende jaar zou zijn samengesteld.

Wederom vroegen enige leden het woord en trachtten aan te tonen dat deze stemming op grond van de statuten ongeldig

moest heten. Doch, de voorzitter toonde zich in staat om hun argumenten te ontzenuwen en de meerderheid van de aanwezigen ervan te overtuigen dat het bestuur wél overeenkomstig de statuten te werk was gegaan.

Toen ook Paullus Groot meende het bestuur op onregelmatige handelingen te kunnen betrappen en hevig gebarend trachtte zijn argumenten te formuleren, kreeg men aan H.B.S.-zijde weer moed om te protesteren en diende daartoe een z.g. motie „van wantrouwen” in, die inhield dat, indien de vergadering zich ermee akkoord verklaarde, het bestuur oneervol gedechterd zou worden.

Maar de voorzitter, die deze hele gang van zaken vanaf zijn kathedraal meewarig gadesloeg, legde deze motie, na hem te hebben voorgelezen, gedeclard terzijde. Hij moest uit dit alles wel concluderen dat enigen van de geachte aanwezigen de feiten niet of nauwelijks kenden en derhalve de kern van de zaak domweg niet begrepen.

Slechts weinig commentaar leverde men op het jaarverslag van de secretaresse Nelly Kabel, dat vervolgens werd voorgelezen. Op het daarop volgende

verslag van de penningmeester, scheen eveneens weinig aan te merken. Men vroeg slechts om specificatie van diversenpost..

Vervolgens vond de verkiezing plaats van de voorzitter uit het nieuwe bestuur. De — inmiddels reeds als voorzitter afgetreden — winnaar van deze verkiezing was Ko Burger, die zijn rivaal Peter Wester ruimschoots in stemmen aantal overtrof.

Toen als laatste punt van de agenda de rondvraag werd aangekondigd waren er reeds enige uren verstreken sinds de vergadering geopend werd.

Wederom diende men van H.B.S.-zijde een motie in, die verklaarde dat het bestuur op grond van haar slechte financiële beleid oneervol gedechterd moest worden. Na een vurig pleidooi van Peter Buur bleek bij de stemming over de motie alleen de „indienerspartij” het ermee eens te zijn, zodat de motie werd verworpen.

Nogmaals verzocht ook P. Groot het woord om aan te tonen dat de stemming ongeldig was. De voorzitter echter was het geenszins met hem eens, hetgeen tot gevolg had dat een dialoog tussen beiden ontstond, die vaak kant noch wal raakte (tot groot vermaak van de meeste aanwezigen) en waardoor P. Groot, die inmiddels door Peter Buur al enige malen van geleuter beschuldigd was, zich genoopt achtte de vergadering te verlaten en niet weer terug te keren.

In zijn afscheidsrede tenslotte betuigde de voorzitter namens het bestuur zijn dank aan de heren Salman en Liefing voor hun werk als adviseur, heette Dhr. de Haas, die Dhr. Liefing opvolgde als adviseur, welkom en nodigde vervolgens het nieuw gekozen bestuur uit naar voren te komen voor de overdracht van het bestuur.

Na de inauguratierede van de nieuwe voorzitter, sloot secretaresse Margo Kaldenbach, op verzoek van de voorzitter, die kennelijk de christelijke groet niet kende, de vergadering.

REDACTIE

... triumviri ...

5/17/01

Laat de kwast in goede handen zijn:

Schildersbedrijf
Fa. LANGEREIS
(E. Wagemaker)

GRAVENSTRAAT - HOORN
Tel. 40 96

5/17/02

DOESBURG

heeft ALLES voor Uw **DIEREN**

Tevens
HENGELSPORTARTIKELN,
VOGELS en VISSEN

Kerkstraat 8 - Tel. 49 37 - Hoorn

5/17/03

GROSCO

voor **TOP-voeding**

en spaargeld en rente cadeau!!

STAM's Levensmiddelenbedrijf
NIEUWLAND 18 - HOORN
Tel. 46 12

5/17/04

Voor de
betere meubelen

Fa JOH. RUPERT

GROTE NOORD
HOORN
Sinds 1875

5/17/05

RENCKENS

Uw Beddenspecialist

GROTE NOORD 67
HOORN
Telefoon 40 16

5/17/06

Drinkt

NOOY's LIMONADE

Hoofdagent Amstelbrouwerij
Agent: Pepsi-Cola - Ranja Soda
- Hero - Joy - Si-Si

M. NOOY - Tel. 40 77 - HOORN

5/17/07

Voor al uw **ATTENTIES**
en **FEESTELIJKHEDEN**

BLOEMEN

van
VAN TARTWIJK

BREED 54 - Tel. 41 39 - HOORN

5/17/08

NEEM DANSLES bij

de dansschool van

JACK en TINY SMIT

5/17/06

LANGENDIJK's
SLAGERIJEN

leveren steeds het **BESTE** voor
de **LAAGSTE** prijs

KOEPOORTSPLEIN 1 - HOORN
KLEINE NOORD 23

5/17/09

Gazelle en Locomotief

Snel en sterk — onbetwist
het beste merk!

ALLES VOOR UW FIETS
bij:

Fa Salm en Holthuis
KL. NOORD 67-69 - Tel. 46 91

5/17/10

Ook voor uw school kunt u
goede gebruikte
schoolboeken kopen

Wij leveren die in goede staat
en onder garantie
Daarmede bespaart u 25 %—
40 % op uw boekenrekening!

VAN DIJKS BOEKHUIS
OUDESTRAAT 26, KAMPEN

5/17/11

Voor goed verzorgde

ROOKARTIKELN

naar de **SPECIAALZAAK**

't WAPEN VAN HOORN
SIGARENMAGAZIJN H A M
Kaasmarkt 4 - Hoorn

5/17/12

Dan pas...

wordt U een tevreden
roker als U rookartike-
len betreft uit

Sigarenmagazijn
„BERKHOUT”
Koepoortsweg 18 — Telefoon 47 13

5/17/13

Voor:

EEN GEZELLIGE SFEER
en
EEN GOEDE KEUKEN
naar:

Café-Restaurant
„DE ZAADMARKT”
GROTE NOORD - HOORN
Tel. 41 29 (02290)

5/17/14

Voor al uw levensmiddelen
naar:

MANTEL'S

ZELFBEDIENING

JOH. POSTSTRAAT 52, HOORN

5/17/15

BOEK- en KANTOORBOEKHANDEL

H. STUMPEL - HOORN

voor uw studietijd (en daarna)

BOEKEN — SCHRIJFWAREN
KANTOORMEUBELN

5/17/17

Miele - AEG - Edy - Sema Pope
WASMACHINES en CENTRIFUGES
Grote sortering STOFZUIGERS
leveren wij ook op termijnbetaling
LAMPEKAPPEN, SCHEMERLAMPEN etc.

Verhuur van geluidsinstallaties
Bandrecorders
Aanleg van licht- en krachtinstall.

F. VAN DER LEE
Koepoortsweg 26 - HOORN Tel. 46 33